

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Testimonia de Ioanne Baptista & Christo. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII HISTORIAE

adnotauimus, nulla ex parte diffidere satis liquidò constat. Huc adde quòd seruator & Dominus noster Iesus Christus, non longe post exorsum prædicationis suæ, duodecim Apostolos ad se asciuit, quos solos inter reliquos suos discipulos propter eximiam & singularè quandam honoris amplitudinem Apostolos nuncupauit. Et iterum alios septuaginta designauit, quos binos & binos ante faciem suam in omnem locum & ciuitatem, quo ille esset venturus dimisit.

Testimonia de Ioanne Baptista & Christo.

CAPVT XI.

Item Ioannis Baptistæ (cuius caput haud diu post Herodes Iunior ceruicibus abscidit) sacrosancta Euangeliorum monumenta etiam mentionem faciunt. Accedit etiam Iosephus locuples testis, qui non modò nominatim Herodiadis meminit, verum etiã ostendit quo pacto eam Herodes, cum fratris vxor esset, priorè sua & legitima coniuge repudiata, in matrimonium duxerit. Illa autem prior filia fuit Aretæ, regis Arabiæ petreæ. Hanc Herodiadem dico viro suo adhuc superstiti ademit: cuius causa etiam obtruncauit Ioannem. Ac cum filiam Aretæ dedecore & ignominia affecisset, bellù etiam contra eundem suscepit. In quo quidem, cum ad manus ventum esset, & grauiter conflagri cœptum, omnem Herodis exercitum prostratum concidisse: atque Herodè ob insidias, quibus ex occulto Ioannem è medio sustulerat, in istas vniuersas calamitates incurrisse declarat. Quin etiam idem auctor Ioannem Baptistam inter eos, qui iustitiæ & probitatis causa summum fuissent honorem consecuti, facilè primas obtinuisse fatetur, atque adeo cum his, quæ de illo in sacrosanctis euàngelijs tradita sunt, magnopere consentit. Narrat præterea Herodem propter ipsam Herodiadem regno excidisse: qua cum etiam eundem in exilium eiectum, hocq; multatum supplicio, Vienam ciuitatem Galliæ deinceps incoluisse.

Atque ista ab illo in decimo octauo antiquitatis libro traduntur, Vbi item hæc quæ sequuntur, de Ioãne ad verbum conscribit. Nonnullis ex Iudæis opinio fuit Herodis

„ dis exercitum tam perditum profligatum peremptumque
 „ esse diuina ultione, propter pœnam Ioanni (qui appella-
 „ batur Baptista) inflictam, meritissimo de illo supplicium
 „ fumente. Herodes enim hunc neci dabat, qui & vir bo-
 „ nus fuit, & Iudæos hortatus est, vt tum virtutem exco-
 „ lerent, tum ea vitæ officia, quæ sunt iustitiæ erga se mu-
 „ tuo, & pietatis erga Deum sedulò obeûtes, ad baptismum
 „ recipiendum accederent. Sic namque lauacrum baptif-
 „ matis Deo acceptum videri, cum eo non ad vllas pecca-
 „ torum sordes eluendas (quippè anima iustitiæ adiumento
 „ antea penitus erat omni vitiorum labe purgata) sed ad
 „ corporis munditiam vterentur. Atque vbi non pauci ad
 „ eum confluerent (permagnam enim ex eius sermone au-
 „ diendo cæpere voluptatem) Herodes non nihil veritus,
 „ ne illius persuasio eò procederet, vt homines inde ad de-
 „ fectionem impellerentur (omnia enim videbantur de cõ-
 „ filio Ioannis facturi) multo satius putabat eum ante morte
 „ occupare, quam vel aliquid noui ab illo ederetur, vel fa-
 „ cta rerum mutatione, in calamitates delapsus, sero sapere
 „ perdisceret. Hic igitur propter istam suspicionem He-
 „ rodis animo iniectam vinculis constrictus, & in arcem
 „ Macherunté, quam supra memorauimus, deductus, istud
 „ prætereà supplicij genus perpeffus est. Quæ quidem cum
 „ de Ioanne exposuerit Iosephus, etiã seruatoris nostri in
 „ eadem historia his verbis mentionem facit. Erat eodem *Cap. 4o*
 „ tempore Iesus quidam, vir sapiens (si virum illum dicere
 „ fas sit) operum planè admirabilium effector, hominumq;
 „ qui libentibus animis veritatem amplecti vellent, magi-
 „ ster ac doctor. Qui vt Iudæos permultos, ita Græcos
 „ non pauciores ad fidei suæ professionem traduxit: isteq;
 „ erat Christus. Ac cum Pilatus primorum hominum de-
 „ latione hunc apud nos crucis supplicio addixisset, hi qui
 „ eum primo dilexerunt, non aliquãdo amorem erga illum
 „ deposuerunt. Idcirco, illis tertio die, vita resumpta, de-
 „ nuò apparuit, secundum oracula diuinorum propheta-
 „ rum, qui non ista solum, sed alia infinita, quæ sunt valde
 „ admiranda, de eo prædixerant. Quin ad hanc nostrã ata-
 „ tem genus illud hominum (qui ab illo nomen ducentes,
 „ Christiani appellati sunt) continuatum, permanfit. Quare

C

cum

EUSEBII HISTORIAE

Cum Iosephus scriptor antiqua Hebræorum stirpe pro-
gnatus, ista de Ioanne Baptista, & seruatore nostro histo-
riæ suæ monumentis complexus sit, quod quæso effugi-
um reliquum est illis, qui falsos commentarios contra
istos confinxerunt, quò minus tanquam impudentes per-
spicue coarguantur. Sed hæc hæctenus.

De Seruatoris nostri discipulis.

CAP. XII.

Nomen verò cuiusq; apostoli seruatoris fatis ex euā-
geliorum testimonijs cuiq; planum sit: verum nullus
septuaginta discipulorum catalogus vspiã refertur.

Dicitur tamen Barnabas vnus ex illis fuisse, cuius tum in
libro, qui acta apostolorum inscribitur, persæpè mentio
fit, tum à Paulo præterea in epistola scripta ad Galatas.

Gal. 2.

Ex quorum numero Sosthenem etiam fuisse ferunt, qui
cum Paulo epistolam ad Corinthios scriptam misit. Sic
namque scribitur apud Clementem in quinto libro

ἘΠΟΤΥΠΩΣΕΩΝ: in quo etiam Cepham nominat, de quo

item Paulus sic loquitur: quando venit Cephas Antio-
chiam, illi in faciem restiti, quia reprehensus erat. vnum

Gal. 2.

*Sosthenes
in epistola
ad Corinthios
scribitur
de Cepha
Simeone*

ait ex septuaginta discipulis Petri apostoli gentilem ex-
titisse. Matthiam porrò, qui erat pro Iuda proditore in

numero apostolorum ascriptus, & illum, qui pari suf-
fragio ad apostolatam petendum dignus putabatur, vnũ
ex septuaginta discipulis appellatum, constans fama est.

Num. 1.

Quinetiam Thaddæum, qui ex mandato Iesu seruatoris
ad Abgarum curandum missus est, vnum ex illis fuisse
prædicant. De quo quidem historiam, quæ ad nos per-
uenerit, non multò post exponam. Atque si placet obser-
uatione notare, plures quàm septuaginta discipulos ser-
uatoris nostri extitisse, facillè repiries, etiam vel Pauli so-
lum vsus testimonio: qui affirmat illum, postquam à mor-
tuis resurrexisset, apparuisse, primum Cephæ, deinde

1. Cor. 15.

duodecim, postea plusquam quingentis fratribus simul.

Ex quibus nonnullos mortem obiisse, plures adhuc in vi-
ta, quo tempore ista contexuit, mansisse asserit, Dein-
ceps visum esse Iacobo. Hunc autem non modo vnum

ex his, qui in discipulorum numero habebantur, verum

etiam